

ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಅರಿವು

ಅನ್ನವನ್ನು ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅನ್ನಕ್ಕಿರುವ ಜೀವಶಕ್ತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಮನ್ನಣೆ. ಈ ಅನ್ನ ಜ್ಞಾನರೂಪಿಯೂ ಹೌದು. ಅರಿವಿನ ಮಾರ್ಗ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೀಲಿಯೂ ಹೌದು. ಗೌತಮನ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅನ್ನಕ್ಕೂ ಅರಿವಿಗೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೂ ಇರುವ ಒಳನಂಟಿಗೆ ಆತ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಲೋಕದ ಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಮದ್ದು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟ ರಾಜಕುವರ, ಊರು ಕಾಡುಗಳೆಲ್ಲ, ಮೈಮನಗಳ ದಂಡಿಸಿ ಕೃಶನಾದ. ಈ ಲೋಕದ ಅನ್ನದ ಋಣ ತೀರಿತು ಎನ್ನುವಾಗ್ಗೆ, ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಸುಜಾತಾ. ಆಕೆ ನೀಡಿದ 'ಅನ್ನ' ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನನ್ನು ಉಳಿಸಿತು, ಬುದ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿಸಿತು, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬುದ್ಧ ಕಾರುಣ್ಯದ ಬೆಳುದಿಂಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

'ಅನ್ನದ ಮೇಲೆ ಅಗುಳಿನ ಪರೀಕ್ಷೆ' ಎನ್ನುವ ಮಾತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಅಗುಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷೆಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಜೀವದ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ನವೇ ಮೂಲ. ಲೋಕವನ್ನು ಅರಿಯಲಿಕ್ಕೂ ಅನ್ನವೇ ಕನ್ನಡಿ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಮಷ್ಟಿಯ ರುಚಿ-ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದೂ ಅಗುಳಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯ. ಅನ್ನದ ಬಗ್ಗಿನ ನಮ್ಮ ಧೋರಣೆ ಯಾವ ಬಗೆಯದೆಯಾದರೂ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತ ಧೋರಣೆಯೂ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಅಕ್ಕಿ ಬೆಂದು ಅಗುಳಾಗಿ ಅರಳಿದುದಷ್ಟೇ ಅನ್ನವಲ್ಲ, ತಿನ್ನಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲವೂ ಅನ್ನವೇ. ಈ ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಉತ್ತಮವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ತಾವು ಸೇವಿಸುವ ಅನ್ನ ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಅನ್ನ ಕೀಳಾಗಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾತ್ವಿಕ ಹಾಗೂ ತಾಮಸದ ರೂಪದಲ್ಲೂ ಅನ್ನವನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಉತ್ತರ ಸರಳ: ಆಹಾರದ ಕುರಿತ ತರತಮದ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಕಿಲುಬುಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಹೊರತು, ಅನ್ನದ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವುಗಳಲ್ಲ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿವೆ. ಆದರೂ,

ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ-ಅಧಮ ಎಂದು ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುತ್ತೇವೆ. ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಇಂಬುಕೊಡುವ ಅನ್ನವನ್ನು ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದಾಗ ಅನ್ನದ ಮೂಲಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೂಲ ಸೆಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಅನ್ನವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಜೀವಸೆಲೆಯಾದ, ರುಚಿ-ಅಭಿರುಚಿಗಳ ಸಂಕೇತವಾದ, ಭಾವಕೋಶದ ಭಾಗವಾದ ಅನ್ನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಸೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು, ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗದು. ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದಾದರೆ - ಅದು ಅನ್ನದ ದೋಷವಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನದೇ ಹುಳುಕು.

ಸರ್ವಜ್ಞಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: 'ಅನ್ನದೇವರ ಮುಂದೆ ಇನ್ನು ದೇವರು ಉಂಟೆ / ಅನ್ನವಿರುವನಕ ಪ್ರಾಣವು - ಜಗದೊಳ / ಗನ್ನವೇ ದೈವ ಸರ್ವಜ್ಞ.' ಈ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಹೇಳಿಕೊಂಡವರೇ ಆದರೂ, ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಆಹಾರ'ಕ್ಕೆ ನೇಮವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೇವೆ; ಸಾತ್ವಿಕ-ತಾಮಸ ಗುಣಗಳ ಆರೋಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ತರತಮಗಳ ಆರೋಪಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅನ್ನದ ದೈವಗುಣಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರ ಎಸಗುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ದೈವವೊಂದಕ್ಕೆ ನಮಿಸುವಾಗ ನಾವು ಸೇವಿಸಿದ 'ಅನ್ನದೈವ'ದ ಸ್ವರೂಪದ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಕುತರ್ಕವೇ ಹೊರತು, ಅನ್ನದ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಹದ್ದಲ್ಲ. ಅನ್ನವನ್ನು ದೈವಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಅನ್ನ ನಮಗೆ ಹೇವರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಹಾರವನ್ನೂ ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಒಗ್ಗದಿರುವ ಆಹಾರವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಒಗ್ಗುವ ಆಹಾರ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಪಠ್ಯವೆನ್ನಿಸುವ, ನಮಗೆ ಒಗ್ಗದಿರುವುದು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಪರಮಾನ್ನ ಆಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೂ

ಇವೆ. ತಾತ್ಪರ್ಯ ಇಷ್ಟೇ: ಒಗ್ಗದಿರುವ ಆಹಾರ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಆಹಾರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹುತ್ವ'ದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಆಹಾರಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪುವಂತಹದ್ದು. ಅನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಭೇದಭಾವ ಬಗೆಯುವ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಹ ಹಲವು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ನವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಣವೂ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ 'ಆಹಾರ ಸರಪಳಿ'ಯ ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುವುದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸತ್ಯವೂ ಹೌದು, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಂಗತಿಯೂ ಹೌದು. ಆ 'ಆಹಾರ ಸರಪಳಿ'ಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಯಾವುದೂ ಕನಿಷ್ಠವಲ್ಲ.

ಆಹಾರದ ತಾಮಸ ಗುಣವನ್ನು ಕಳೆದು, ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಪವಾಡದ ಕಥನಗಳು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಈ ಕಥನಗಳು ಆಹಾರದ ರೂಪ ಬದಲಿಸಿದವೋ ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಯಲು ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೋ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಬದಲಾಗಬೇಕಾದುದು ಆಹಾರದ ಗುಣವಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯಗುಣ. ಅಂತರಂಗದ ತಾಮಸಗುಣ ಸಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು ಸ್ವಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೂ ಅಗತ್ಯ, ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೂ ಪೂರಕ. ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ, ಎಲ್ಲ ಆಹಾರದಲ್ಲೂ ದೈವವನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ 'ಅನ್ನ ದೇಹತವಾಗಬೇಕು, ಮನೋಗತವಾಗಬೇಕು' ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಆರೋಗ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ. ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಅಪಚನ ಎರಡೂ ವರ್ತಮಾನದ ದೊಡ್ಡ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳು. ಎರಡೂ ಅನ್ನಮೂಲದ ಸಂಕಟಗಳು. ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಅಭಾವವಾದಾಗ, ಹಂಚಿಕೆ ಸರಿಯಾಗದೆ ಹೋದಾಗ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ. ತಿಂದುದು ಅತಿಯಾಗಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ನಷ್ಟವಾದಾಗ ಅಜೀರ್ಣ. ಎರಡೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ: ಅನ್ನದ ಜೀವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅನ್ನದ ಬಗ್ಗಿನ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮೀರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಮನುಷ್ಯರಾಗುವ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರ್ಥ.

ಚಂಪಕಮಾಲಾ

ಮಾತೇ ಮತ್ತು

- ಜಗತ್ತು ಪೂಜಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳನ್ನೇ ಹೊರತು ದುರ್ಬಲರನ್ನಲ್ಲ. —ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ
- ಶ್ರಮಜೀವಿಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ವೇದಾಂತಿಯಂತೆ ಯೋಚಿಸು. —ಹೆನ್ರಿ ಬರ್ಕ್
- ನಮ್ಮ ಗುಣಗಳ ನೆರಳೇ ನಮ್ಮ ಲೋಕಗಳು. —ಎಮರ್ಸನ್

- ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಜಗತ್ತು ಎಂದೂ ಬೇಸರದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. —ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ
- ಸತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಡಿ. —ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

- ಸುಖದಲ್ಲೂ ಭಯ, ಅಪಾಯ ಇದೆ. ಕಷ್ಟದಲ್ಲೂ ಹಿತ, ಭರವಸೆ ಇದೆ. —ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಬೇಕನ್
- ತಿಳಿದವಗೆ ಜಗವೆಲ್ಲ ರಸದ ಊಟ. —ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ
- ಸುಖವನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಒಬ್ಬನಿದ್ದರೆ ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನೂರಾರು ಮಂದಿರುತ್ತದೆ. —ಥಾಮಸ್ ಕಾರ್ಲೆಲ್